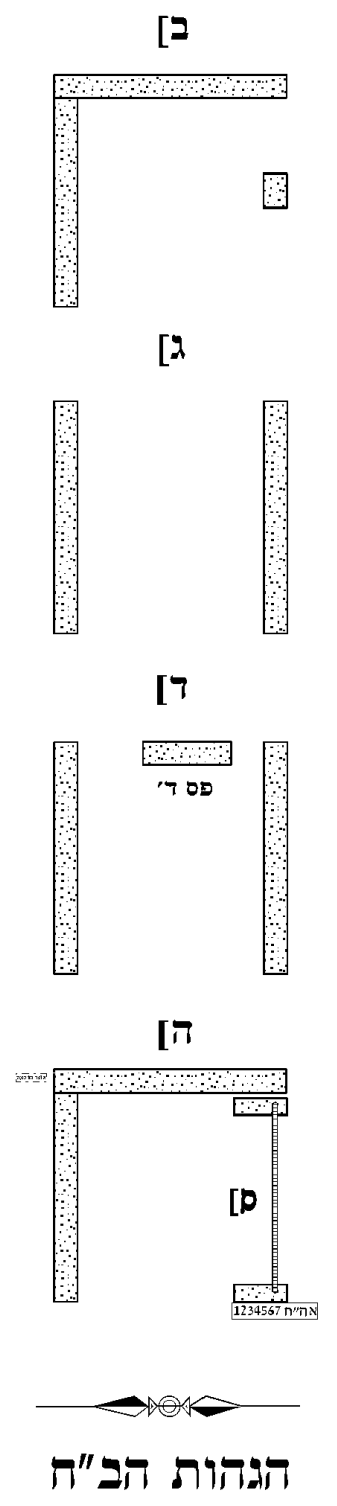

מסורת הש"ם עם הוספות

(א) עירובין יב: (ב) לעיל ד: (ג) עמוד ב:.

(א) גמ' אמר רבה וכן לשנת: (ב) שם גופא אמר רבה: (ג) רש"י ד"ה אמר רבא וכו' דה"ל כאליו כל הדופן: (ד) ד"ה וכן לשנת וכו' ומואל הימנה לביתו. י"ב וה"ה שמתלטל זה יותר מנאכרע כמו האי בסמוך ד"ה מאי לאו: (ה) ד"ה מאי לאו אפילו וכו' אלא בארבע: (ו) תוס' ד"ה עשה וכו' נפחות מג' סמוך לדופן כלל ומיעט ליה נמחק: (ז) ד"ה שלא יחא וכו' דעני במחיצות צלתו מרובה מחמתו כסבך הס"ז:

גליון הש"ם

גמ' כנגד ראש תור. מלשון המשנה כלאים פ"ב מ"ו: שם שתיק רב. ענין זה צילה דף ו ע"א ודף לו ע"ב צ"ק דף יא ע"א ד"ה דף סט ע"ב: [מנח"י שם והתניא דופן סוכה כדופן שבת ובבבד ש"א יהא בין קנה לאחברו שלשה טפחים. ע' לקמן דף טז ע"ב נחום' ד"ה נפחות משלשה וכו': תוס' ד"ה עושה לו וכו' קנה בפחות מג' סמוך (ליה) לדופן לא יועיל ליחשב בטפח מחמת לבד. ע' לקמן דף יח נחום' ד"ה סיך ע"ג אכסדרה וכו', נטופין:]

הגהות הגר"א

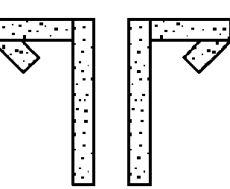
[א] י"ג שוחק [כן שמעו מפיו. ולא נמלא כפי' ולא גושפנקי' דמריה חמוס ע"ן:]

הגהות וצינונים

אן ברי"ף וברא"ש הגירסא דעריבין עיין רש"ש: **ב**] נראה דחסר פה תיבת בהלבנתן ובריי"ף וברא"ש גם כן הגירסא דעריבין (רש"ש: **ג**] בדפו"ר הגירסא אי שבת דעלמא (וכ"ה ברש"י): **ד**] בדפו"ר איתא י"ראש תור" ומחקר המהרש"ל דהא אח"כ פירש"י

שהוא לשון תלם, עיי"ש: **ס**] [ויש גורס' דרומית מערבית] (גליון: **1**] תיבות "כשהמחיצות מערבית צפונית" ליתא בדפו"ר, ועיין ילקוט מפרשים שברפוס שלנו נשתבש הצירוף, ועיי"ש כוונת רש"י עפ"י גי' המהרש"ל ועפ"י גי' הגליון: **11**] צ"ל אצל המקצוע וצריך פס (כ"ה ברש"י שבריי"ף): **12**] צ"ל אורך (כ"ה ברש"י שבריי"ף): **13**] צ"ל והכי (דק"ס): **14**] צריך להוסיף ומעמידו פחות מג' אצל (דק"ס) **15**] בדק"ס מביא גירסא ברש"י ופרוץ על העומד מבטלי ליה לעומד: **16**] תיבת "הקונטרס": **17**] בצירוף הזה נכלל בו ג"כ צורת הפתח שבריבור הבא (מנחם משיב נפש): וברש"י דף ד ע"א ד"ה על פני כולה איתא ועיין ילקוט מפרשים: **18**] תיבת "פירוש" ליתא ברפוי", ואולי צ"ל פ"י הקונטרס:

סוכה

ויעמידנו כנגד ראש תור.

דעירובין (דף י:) אחי אוירא דהאי גיסא ודהאי גיסא ומצטל ליה גצי והרנצ מעשר אמות וגצי עור העסלא הכא דטפח מחילה לאורייתא והלכתא גמירי לה לא אחי אוירא ומצטל לה:

עושה לו טפח שוחק. קנה נפחות מג' סמוך (ו) (ליה) לדופן לא יועיל ליחשב ° כטפח מחמת לבד דהא לכך צעי טפח שוחק כדי שיהא דופן זה רחצ ארצעה טפחים כדפירש צקונטרס כדי שיהא רוצ דופן דשיעורו בשצעה טפחים ומשהו^[כ] ועוד דקנה מצטל ליה אורא:

ואינה ניתרת אלא בצורת פתח. פירוש^[כ] אלא אם כן עשאו לאותו טפח נורת הפתח על פני כל הדופן כולו כילד קנה של חצי טפח אלא היואל וקנה חצי טפח צמקצוע שכנגדו וקנה על גציהס דהוה ליה כאליו כל הדופן סתום דלע"ג דצפ' קמא דעירובין (ד' יא:) לא יהצין שיעורא לקנה של נורת פתח אלא אפילו קנה משהו מכאן וקנה משהו מכאן וקנה על גציהס אלא שמהא צריאה כדי לעמוד צה דלת ואפילו דלת של קשין גצי סוכה החמירו דצעין מחילות הניכרות^[כ]:

שלא יהא בין קנה לאחברו שלשה טפחים. אין זה כר' יאשיה דצממוך^[כ] דעני מחילות (ו) כסבך כלמו מרובה מחמתו:

שהשבת אינה ניתרת אלא בעומד מרובה על הפרוץ. משמע הא כפרוץ חסור והוי מני לאקשוזי מהכא לרצ פפא דלמר פ"ק דעירובין (ד' טו:) פרוץ כעומד מותר וצלאו הכי איתותצ התס אף על גצ דהלכתא כוותיה כדלמרינן התס משום דדייקינן מתניתין כוותיה כדלמר התס ולי גרסינן הכא שהשצת אינה ניתרת כפרוץ מרובה על העומד אחי שפיר: סיך

ולא אמרינן מגו לא יתירה שבת דסוכה אי הכי^[כ] ליתני נמי יתירה סוכה דעלמא אסוכה דשבת דאיילו סוכה בעיא טפח שוחק ואילו סוכה דשבת לא בעיא טפח שוחק וסגי בלחי דהא את הוא דאמרת סיבך על גבי מבוי שיש לו לחי כשר ההוא לא אצטריכא ליה השתא מקילתא לחמירתא אמרינן מחמירתא לקילתא לא כל שכן **גופא אמר (ג) רבא סיבך**

האי: **ובן לשבת**. לע"פ שרץ' לשבת שלש מחילות ליעשות רשות היחיד שצת של סוכות מותר לסמוך על מחילות הסוכה אם עשה צרה"ר סמוך לפתחו סוכה דאין צה אלא שמים כהלכתן ושלשית אפילו טפח מכניס ומואל הימנה לביתו (ד') ולע"ג דצשאר שצתות לא מישתרי אי נמי צשאר מחילות שאינן של סוכה לא מישתרו צהכי לשצת דסוכה שריא דמיגו דההוא טפח אגמריה רחמנא למשה צמחילות סוכה דליהוי ליה דופן שלימה לסוכה הוי דופן נמי בשצת דסוכה לענין שצת: דופן סוכה כדופן שבת. כל צדי דפנות שהחירו חכמים לשצת כגון מחילה של שחי צלא ערצ כדלמר דעירובין (ד' טו:) מקיפין צקנים וצלצד שלא יהא צין קנה לחצירו שלשה טפחים ולע"פ שרנצ קנה אינו אלא מלא אכצע ויש צין קנה לקנה שלשה טפחים חסר משהו ואכא פרוץ מרובה על העומד שפיר דמי דלמרינן לבד והוה ליה כולו עומד או של ערצ צלא שחי כדתנן התס (סע) מקיפין שלשה חצלים הוי היקף נמי לדופן סוכה: ובבבד. שיהא זהיר שלא יהא צין קנה לחצירו שלשה טפחים כשהוא מקיף כי היכי דלמר לענין שצת דאס כן נפיק ליה מתורת לבד ודווקא צמקומות הרצה דהוי ליה פרוץ מרובה על העומד אצל מקוס אחד או שני מקומות הוו להו כפתחים: **שהשבת אינה** ניתרת. אם יש צה פתחים הרצה שאין צהס נורת הפתח ורצים על העומד ומצטלי^[כ] ליה לעומד: מה שאין בן בסוכה. דסגי ליה צתמים כהלכתן ושלשית אפילו טפח ואפילו היו לה פתחים צשחי הדפנות אחד או שנים כדי מנטרפת להו צהדי שמים הפרוצות הוה ליה פרוץ מרובה שריא: מאי לאו. אפילו בשצת שצמוך החג קאלמר דלא לשצת הוי נמי דופן לסוכה דהא מר משום דאית ליה מיגו אחר הכי לדידך דלמרת^[כ] לחי משום מחילה והזורק למצוי מפולש שיש לו לחי חייצ אלמא מדלורייתא מחילה היא ומחוכו לרשות היחיד נהי דמדרבנן חסור מדלורייתא מיהא מותר דהא מר משום דאית ליה מיגו אמר הכי: **סיבך על גבי מבוי מפולש** שיש לו לחי כשרה. בשצת ולא צחול דמיגו דהוי דופן לשצת למהוי רשות היחיד הוי דופן לענין סוכה: **ההוא לא איצטריך ליה**. לאשמעינן דיתירה סוכה דעלמא חסוכה דשצת משום דמרישא שמעינן ליה: **דהשתא מקילתא לחמירתא אמרינן מיגו^[כ]**. מיגו דהוי דופן לסוכה דקילא הוי דופן לשצת דחמירא: **מחמירתא לקילתא מיבעיא**. דמצוי שיש לו לחי זקוף דכשר לסוכה בשצת: פסי

אי הכי ניתני נמי יתירה סוכה דעלמא. דאילו סוכה דעלמא לא סגי לה בלחי כל שהוא עד שיהא כטפח ואלו (סוכה) דעלמא] [סוכה דשבת] סגי לה בלחי כל שהוא כדתנן לחיים שאמרו גובהו עשרה טפחים רחבן ועביין כל שהוא ואת

סוכה

פרק ראשון

ז.

עין משפט

נר מצוה

מה א מיי פ"ד מהל' סוכה הלכה ב טוש"ע א"ח סי' תלנ סעיף ב:
מו ב מיי שם הלכה ג טוש"ע שם סעיף ג:
מו ג מיי שם הלכה ב טוש"ע שם וסעיף ב:
מוח ד מיי שם הלכה י טור שם:
מוה ה מיי שם הלכה יב טור ש"ע שם סעיף ה:

רבינו חננאל

מזרס וממטר רבנן אמרי אחת רבי שמעון אמר שמים. אותו טפח היכן מעמידו. רב אמר כנגד היוצא כדגרסינן בירושלמי רב אמר אותה של טפח צריכה שתהא משוכה מן הכותל טפח. אמרו רב כהנא ורב אסי ויעמידנו כנגד ראש תור. כלומר בראש הזווית ממול זה וזה כדגרסינן בתחלת המוכר את הבית בענין מצר לו מצד אחד ארוך ומצר אחר קצר אמר רב לא קנה אלא כנגד אותו הקצר א"ל רב כהנא ורב אסי לרב ויקנה כנגד ראש תור שתיק רב וזו ראייה למה שאמרנו. ואסיק' ומעמידו כנגד היוצא. שהוא כנגד קצה הדופן היוצא להראות כי הוא פתח הסוכה. סוכה העשויה כמבוי מפולש. רב יהודה אמר אותו הטפח מעמידו לכל רוח שירצה ריב"ל אמר עושה לה פס ד' ומשהו ומעמידו בפחות מג' סמוך לדופן רכל פחות מג' סמוך לדופן כלבוד דמי דכיין דלית בה ב' דפנות דבוקות זו בזו לא סגי לה הדופן השלישית בטפח אלא בפס ד' ומשהו רחוק מן הדופן ג' חסר משהו הכל ז' טפחים והן משך סוכה קטנה ונכשרת הסוכה בכך. אמר רבא אינה ניתרת הסוכה בענין הזה אלא בצורת הפתח דלא חיישינן לטפח אם ישנו ואם אינו איכא דאמרי אמר רבא וניתרת נמי בצור' הפתח או טפח או צורת הפתח איכא דאמרי אמר רבא וצריכא נמי צורת הפתח אע"פ שיש שם טפח [בענין] צורת הפתח וכן הלכתא דהא רב כהנא עבד בה עובדא הכי: ב' כהלכתן ושלשית אפילו טפח.

אמר רבא וכן לשבת מגו דהויא [מחיצה] לסוכה הויא נמי מחיצה לשבת. ומותיב עלה אבבי מהא דופן סוכה כדופן שבת.

כדתנן מקיפין בקנין ובלבד שלא יהיה בין קנה לחבירו ג' טפחים. יתירה שבת על הסוכה שהשבת אינה ניתרת אלא בעומד מרובה על הפרוץ כדגרסינן בעירובין באחרית פרק ראשון כל שהוא ארבעה ומארבעה (ועד ד' אמות) ועד עשר אמות צריך שלא יהא פרצה בין זה לזה במלואו שלא יהא פרוץ כעומד ואם היה פרוץ כעומד כנגד עומד מותר כנגד פרוץ אסור ואם היה עומד מרובה על הפרוץ אף כנגד הפרוץ נמי מותר. מה שאין בן בסוכה. שטפח בדופן סוכה או פס [ד'] מתיר כמו הפרוץ מאי לאו יתירה שבת דסוכה אסוכה ולא אמרינן מגו דהויא דופן לסוכה הויא נמי לשבת (משא"כ בשבת) [לא יתירה שבת] דעלמא. ואקשינן עליה

אי הכי ניתני נמי יתירה סוכה דעלמא. דאילו סוכה דעלמא לא סגי לה בלחי כל שהוא עד שיהא כטפח ואלו (סוכה) דעלמא] [סוכה דשבת] סגי לה בלחי כל שהוא כדתנן לחיים שאמרו גובהו עשרה טפחים רחבן ועביין כל שהוא ואת

הוא [מ] ברש"י שלפנינו ליתא תיבת ומשהו [מ] ברש"י שפנינו ליתא תיבת (משום משיב נפש):

עין משפט

נר מצוה

נ א ב מיי
שם הלכה י טוש"ע
שם סעיף ז:
נא
ג שם סעיף א:
נב
ד מיי
פ"ד מהלכות סוכה
הלכה ז
סמג עשין
מג טוש"ע
ח"ח ס"י
תולד סעיף ז:

רבינו חננאל

הוא דאמרת סיכך ע"ג מבוי שיש לו לחי כשר. ודחי רבא הא לא אצטרי' למיתנא השתא דופן סוכ' דהיא מלתא [קילתא] הויא דופן לשבת החמורה מידי דאיתיה דופן לשבת החמורה לא כ"ש דתהוי דופן לסוכה קלה. וכן אמר רבא סיכך ע"ג [פסי ביראות] כשרה מגו דהוינ' הני פסין מחיצות לשבת הויא מחיצות לסוכה נמצא ג' שמועות דרבא ב' בשבת וא' בסוכה ופשוטות הן.
ושחמתה מצילתה ת"ר חמתה מחמת סכך ולא מחמת דפנות וכן הלכתא.
אמר אבבי רבי ור' יאשיה ור' יהודה ובי"ש ור' שמעון ור"ג ור' אליעזר ואחרים כולוה סבירא להו סוכה דירת קבע בעינן ודברים פשוטין הן. והא דתניא העושה סוכתו בראש־הספינה או בראש העגלה ור"ג פוסל ור' (יהודה) [עקיבא] מכשיר שיטה הן ואין הלכה כמותן וקי"ל דליתא הא דאחר' דאמרו סוכה העשויה כשוכך ולא כר' יוחנן דאמר סוכה העשויה כרבי כבבשן ושמעתייהו כרבי סלקא דבעי סוכה שיש בה ד' אמות על ד' אמות ולית הלכת' כוותי'.
אמר (רבא) ור' יוחנן סוכה העשויה עגולה כבבשן אם יש בהיקיפה כדי לישב כ"ד בני אדם כשרה ואם לאו פסולה כמאן כרבי דבעי סוכה שיש בה ד' על ד'. ואקשינן למה לי כולי האי מכדי גברא באמתא יתיב בי"ב סגי.
דהא שמעינן ליה ר' יוחנן דא' בעירוהו מהאי קרא ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו על שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסוב אותו סביב ש"מ שכל מי שיש בהקיפו ג' טפחים יש בו רוחב טפח בי"ב סגי כיון דאית בהיקיפו י"ב נמצא חללו

ז:

סוכה

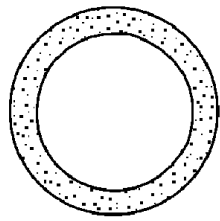
פרק ראשון

סוכה

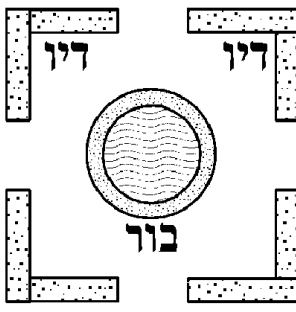
סיכך

עַל גְּבִי מִבּוּי שִׁישׁ לֹא לַחִי בִשְׂרָה. צִין לַמִּזְד צַפ־ק דַּעִירוּצִין (דף יב:)
לחי משום היכרא צין למ"ד משום מחילה קשה מה ענין סוכה דצעי מחילות דאורייתא למצוי דרצנן דמדאורייתא צלא לחי שרי וי"ל דמיירי ‏⁬⁬‏ צלחי טפח כדאמרינן ‏⁬⁬‏ לעיל דמעמידו צפחות מג' סמוך לדופן דהיינו מדרצנן וצצנת שרי על ידי מיגו ואפילו צסמוך לדופן צאל אין לתוך דטפח סוכה מדרצנן ומדאורייתא צכל שהוא דהא צפרק המפלת (מה דף טו.) קחשיז דופן סוכה צהדי חמשה ששיעורן טפח ואמרינן התם דלא חשיז קורה טפח משום דהוי מדרצנן ולא חשיז צלא הנך דכתיצן ולא מפרש שיעוריהו וא"ת ומצוי זה אס יש צו ג' מחילות גמורות תיפוק ליה דצלא לחי הסוכה כשרה דקיימא לן כרצנן דאמרי שתיס כהלכתן ושלשית אפילו טפח וצקונטרס פי' דמיירי צמצוי מפולש ולא יתכן דא"כ לא מישתרי צלחי וקורה צלא לר' יהודה וכולוהו אמוראי כרצנן צפ' קמא דַּעִירוּצִין (דף יב:) ואמרינן צסוף חלון (שס דף פא:) וצסוף כל גגות (שס דף נה.) דאין הלכה כרצי יהודה צנמחילות וי"ל דלעולס מייירי צמצוי סתום מג' רוחות ומייירי כגון שסיכך לצד הלחי ולפניס לצד הצתיס לא סיכך דהשתא אין ‏⁬⁬‏ לזו סוכה צלא שחי מחילות ולחי אחד:
סיכך ע"ג פסי **ביראות בשרה**. מיגו דהוי מחילה לענין צצנת ואע"ג דלא התירו צלא לעולי רגליס ולעולי רגליס (ז) לא התירו צלא לצהמתס צצל אדם מטפס ויורד מטפס ועולה כדאמרינן פרק עושין פסין (שס דף כא.) מ"מ כיון דמדאורייתא שרי צכל ענין אמרינן מגו ואפילו מדרצנן לא אסרי משום מלות סוכה וכי עציז נריכותא ממצוי שיש לו לחי ומפסין לא חיש למימר הלי טעמא דפשיטא ליה טעמא דמלוה:
מחיצה היא וקרייה רחמנא סככה. מהא דנפקא לן מחילות לעיל ‏⁬⁬‏ מצסוכות וקרייה רחמנא סככה לא מני דריש דהתס לא דרשינן אלא מייחורא ותדע דכולוהו מודו דלא צעינן למחילות פסולת גורן ויקצ"ו:
כולהו סבירא דהו סוכה דירת קבע בעינן. על כרתחך אין סגי צכדי ראשו ורצו ושולחנו ודכוותיה ציצמות פרק ר"ג (דף נא:) כולוהו סבירא להו מאמר קונה קנין גמור והא דחשיז הכא ר' יהודה לאו משום דאסיקנא לעיל טעמא דרצנן דפסלי דצעו דירת עראי דהא אצי דהכא הוא מקשה לרצא ‏⁬⁬‏ דאית ליה ההוא טעמא צצל מ"מ אמת הוא דלמעלה מכ' לא קיימא צלא אס כן עשאו קצע ואמרינן נמי צפרק הישן (לקמן דף כא:) רצי יהודה לטעמיה דאמר סוכה דירת קצע צעינן ודייק מהא דמכשיר למעלה מכ' ש"מ דרגיל לעשות סוכתו דירת קצע:
העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה. צפרק הישן (דף כז: ושס) צמתני דקחני כשרה גרסינן צראש העגלה צצל הכא צצרייתא צפלוגתא דר"ג ור"ע אור"ת דלא גרסינן ליה וכן ר"ח לא גרס ליה שצראש העגלה לא פליגי דהא מסקינן צפרק הישן (לקמן דף כג.) דפליגי ציכולה לעמוד צרות מצייה דיצשה ואינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש לדחות דכי הלי גוונא אמר יכולה לעמוד צרות מצייה יכולה לעמוד צרות מצייה שצראש העגלה כיון דניידא ולא מיסתצר כלל דאלא מעתה ליפלגו צסוכה שצראש העגלה כיון דניידא צרות מצייה דיס ומיהו יש ליישז כמו שצפרש לקמן צריש הישן (דף כא:) [כד"ה שאין גצי סוכה שסמכה צכרעי המטה:
אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה. דסוכה דירת קצע צעינן ואחריס היינו ר' מאיר ‏⁬⁬‏ והא דאמר ר"מ לקמן (דף ח:) שחי סוכות היוצרים זו לפניס מוזה החילונה סוכה ופטורה מן המוזהה צשאר ימות השנה קאמר דאילו צחג כיון דקסצר דירת קצע צעינן חייצת צמוזה כדמוכה פ"ק דיומא (דף י:) דמהלי טעמא מציצי רצי יהודה סוכת החג צחג צמוזה:

אסיכך על גבי מבוי שיש לו לחי בשרה ואמר **רבא** **א**סיכך על גבי פסי ביראות בשרה **ו**צריכא דאי אשמעינן מבוי משום דאיכא שתי דפנות מעלייתא אבל גבי פסי ביראות דליכא שתי דפנות מעלייתא אימא לא ואי אשמעינן פסי ביראות משום דאיכא שם ארבע דפנות אבל סיכך על גבי מבוי דליכא שם ארבע דפנות אימא לא ואי אשמעינן הני תרתי מחמירתא לקילתא אבל מקילתא לחמירתא אימא לא צריכא:
ושחמתה מרובה מצלתה פסולה:
ת"ר חמתה מחמת סיכוך ^אולא מחמת דפנות רבי יאשיה אומר אף מחמת דפנות אמר רב יימר בר שלמייה משמיה דאביי מ"ט דרבי יאשיה דכתיב ^בוסכות על הארון את הפרוכת פרוכת מחיצה וקא קרייה רחמנא סככה אלמא מחיצה כסכך בעינן ורבנן ההוא דניכוף ביה פורתא דמחזי כסכך אמר אביי רבי ור' יאשיה ^ב ורבי יהודה ורבי שמעון ורבן גמליאל ובית שמאי ורבי אליעזר ואחרים כולוהו סבירא להו סוכה דירת קבע בעינן רבי דתניא ^ב רבי אומר כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ד' אמות פסולה רבי יאשיה הא דאמרן ^א רבי יהודה דתנן ^ב סוכה שהיא גבוהה למעלה מכ' אמה פסולה רבי יהודה מכשיר ור' שמעון דתניא ^ב ב' כהלכתן וג' אפילו טפח רבן גמליאל דתניא ^ב העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה רבן גמליאל פוסל ור"ע מכשיר בית שמאי דתנן ^ב מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין רבי אליעזר דתנן ^ב העושה סוכתו כמין צריף או שסמכה לבותל רבי אליעזר פוסל לפי שאין לה גג וחכמים מכשירין אחרים דתניא אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה לפי שאין לה זווית אמר ר' יוחנן ^אסוכה העשויה ככבשן אם יש בהקיפה כדי לישב בה כ"ד בני אדם בשרה ואם לאו פסולה כמאן כרבי דאמר כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה מכדי ^ב גברא ^ב באמתא יתיב ^ב כל שיש בהקיפו שלשה טפחים יש בו רוחב טפח בתריסר סגי הני

פסי ביראות. צפרק שני דַּעִירוּצִין (דף יז:)
תנן דהתירו חכמים משום עולי רגליס ‏⁬⁬‏ לעשות לציראות שצרשות הרצים פסין ארצעה כמו דיומדין ורואין כאלו ‏⁬⁬‏ יש מחילה מזה לזה ונמלא הצור מוקף מחילות וממלאין מחוכה לתוך

המחילה ואס סיכך על גצן כשרה צצצת דסוכות דמיגו דהו דופן לשצת הו דופן לסוכה ואע"ג דצעינן שתיס כהלכתן:
וצריכא. לרצא למימר הנך תלת שמעתתא לאשמועינן דאמרינן מיגו:
דאי אשמעינן מבוי. הוה אמינא התם הוה דמכשרינן לסוכה ע"י מיגו דאיכא שחי מחילות מעלייתא:
פסי ביראות. איכא שס ד' דיומדין נוטין לארצע הרוחות שניס לכל מחילה אמה מכאן ואמה מכאן שהדיומדין רחצין אמה לכל צד:
ואי אשמעינן הנך תרתי. ולא אשמעינן הך דאמרינן לעיל וכן לשצת הוה אמינא מחמירתא לקילתא הוה דאמר מיגו:
חמתה מחמת סכך. פוסלת צה ולא חמתה מחמת דפנות:
פרוכת מחיצה היא. דכתיב (שמות טו) והצדילה הפרוכת לכס וגו':
ורבנן. אמרי לך מאי וסכות דאמר רחמנא:
ליבוף בה. למעלה פורתא כעין גג יעשה ממקלתה:
דירת קבע. ראויה להשתמש קצוע ונרחית כצית:
שלש כהלכתן. ופרשינן טעמא למעלה (דף יז:) למחסה ולמסמור מורס:
בראש הספינה. ^א שהיא גצוהה מאל כספינות היס שהן גדולות והרות צאה ועוקרתה. וצראש העגלה נמי כיון דניידא מתחזי כעין עראי:
בי"ש פוסלין. דראוי לתשמיס צעינן:
כמין צריף. גגה ודפנותיה צאין כאחד כעין כוורת שאין גג ניכר לצד והדפנות לצד:
או שסמכה לבותל. עשה קניס ארוכים וסמך ראשו אחד מוטה על הכותל וראשו אחר מוטה ^א על הארך דגגה ודופנה אחד שאין לה גג ואין נאה לדירה:
כשוכך. עגולה:
כבבשן. עגולה דלית ליה כאתריס:
כדי לישב בה כו'. סצינות הקיפה מצפניס:
כמאן. צעי ר' יוחנן סוכה גדולה כל כך כרצי דאמר ד' אמות צעינן צתמיה דעל כרתך לית לן תנא דמפיש צשיעורא דסוכה כוותיה וכי צעי רצי יוחנן כולי הלי אליצא דמתאן אמרה:
באמתא יתיב. כל אחד מקומו אמה נמלא הקיפה כ"ד אמות וקיימא לן (עירוצין דף יג:) כל עגול שיש בהקיפו ג' טפחים יש צתמו טפח דכתיב (דה"צ ד) ציס שעשה שלמה עשר צאמה משפתו אל שפתו עגול סציצ וקו שלשים צאמה

העגלה נמי כיון דניידא מתחזי כעין עראי:
בי"ש פוסלין. דראוי לתשמיס צעינן:
כמין צריף. גגה ודפנותיה צאין כאחד כעין כוורת שאין גג ניכר לצד והדפנות לצד:
או שסמכה לבותל. עשה קניס ארוכים וסמך ראשו אחד מוטה על הכותל וראשו אחר מוטה ^א על הארך דגגה ודופנה אחד שאין לה גג ואין נאה לדירה:
כשוכך. עגולה:
כבבשן. עגולה דלית ליה כאתריס:
כדי לישב בה כו'. סצינות הקיפה מצפניס:
כמאן. צעי ר' יוחנן סוכה גדולה כל כך כרצי דאמר ד' אמות צעינן צתמיה דעל כרתך לית לן תנא דמפיש צשיעורא דסוכה כוותיה וכי צעי רצי יוחנן כולי הלי אליצא דמתאן אמרה:
באמתא יתיב. כל אחד מקומו אמה נמלא הקיפה כ"ד אמות וקיימא לן (עירוצין דף יג:) כל עגול שיש בהקיפו ג' טפחים יש צתמו טפח דכתיב (דה"צ ד) ציס שעשה שלמה עשר צאמה משפתו אל שפתו עגול סציצ וקו שלשים צאמה

העגלה נמי כיון דניידא מתחזי כעין עראי:
בי"ש פוסלין. דראוי לתשמיס צעינן:
כמין צריף. גגה ודפנותיה צאין כאחד כעין כוורת שאין גג ניכר לצד והדפנות לצד:
או שסמכה לבותל. עשה קניס ארוכים וסמך ראשו אחד מוטה על הכותל וראשו אחר מוטה ^א על הארך דגגה ודופנה אחד שאין לה גג ואין נאה לדירה:
כשוכך. עגולה:
כבבשן. עגולה דלית ליה כאתריס:
כדי לישב בה כו'. סצינות הקיפה מצפניס:
כמאן. צעי ר' יוחנן סוכה גדולה כל כך כרצי דאמר ד' אמות צעינן צתמיה דעל כרתך לית לן תנא דמפיש צשיעורא דסוכה כוותיה וכי צעי רצי יוחנן כולי הלי אליצא דמתאן אמרה:
באמתא יתיב. כל אחד מקומו אמה נמלא הקיפה כ"ד אמות וקיימא לן (עירוצין דף יג:) כל עגול שיש בהקיפו ג' טפחים יש צתמו טפח דכתיב (דה"צ ד) ציס שעשה שלמה עשר צאמה משפתו אל שפתו עגול סציצ וקו שלשים צאמה

העגלה נמי כיון דניידא מתחזי כעראי ועוד קשה דצראש הספינה נמי ניידי ולמה (ג) לי משום דאינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש ליישז כמו שצפרש לקמן צריש הישן (דף כז: ושס) גצי סוכה שסמכה צכרעי המטה:
אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה. דסוכה דירת קצע צעינן ואחריס היינו ר' מאיר ‏⁬⁬‏ והא דאמר ר"מ לקמן (דף ח:) שחי סוכות היוצרים זו לפניס מוזה החילונה סוכה ופטורה מן המוזהה צשאר ימות השנה קאמר דאילו צחג כיון דקסצר דירת קצע צעינן חייצת צמוזה כדמוכה פ"ק דיומא (דף י:) דמהלי טעמא מציצי רצי יהודה סוכת החג צחג צמוזה:

העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה. צפרק הישן (דף כז: ושס) צמתני דקחני כשרה גרסינן צראש העגלה צצל הכא צצרייתא צפלוגתא דר"ג ור"ע אור"ת דלא גרסינן ליה וכן ר"ח לא גרס ליה שצראש העגלה לא פליגי דהא מסקינן צפרק הישן (לקמן דף כג.) דפליגי ציכולה לעמוד צרות מצייה דיצשה ואינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש לדחות דכי הלי גוונא אמר יכולה לעמוד צרות מצייה יכולה לעמוד צרות מצייה שצראש העגלה כיון דניידא ולא מיסתצר כלל דאלא מעתה ליפלגו צסוכה שצראש העגלה כיון דניידא צרות מצייה דיס ומיהו יש ליישז כמו שצפרש לקמן צריש הישן (דף כא:) [כד"ה שאין גצי סוכה שסמכה צכרעי המטה:
אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה. דסוכה דירת קצע צעינן ואחריס היינו ר' מאיר ‏⁬⁬‏ והא דאמר ר"מ לקמן (דף ח:) שחי סוכות היוצרים זו לפניס מוזה החילונה סוכה ופטורה מן המוזהה צשאר ימות השנה קאמר דאילו צחג כיון דקסצר דירת קצע צעינן חייצת צמוזה כדמוכה פ"ק דיומא (דף י:) דמהלי טעמא מציצי רצי יהודה סוכת החג צחג צמוזה:

העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה. צפרק הישן (דף כז: ושס) צמתני דקחני כשרה גרסינן צראש העגלה צצל הכא צצרייתא צפלוגתא דר"ג ור"ע אור"ת דלא גרסינן ליה וכן ר"ח לא גרס ליה שצראש העגלה לא פליגי דהא מסקינן צפרק הישן (לקמן דף כג.) דפליגי ציכולה לעמוד צרות מצייה דיצשה ואינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש לדחות דכי הלי גוונא אמר יכולה לעמוד צרות מצייה יכולה לעמוד צרות מצייה שצראש העגלה כיון דניידא ולא מיסתצר כלל דאלא מעתה ליפלגו צסוכה שצראש העגלה כיון דניידא צרות מצייה דיס ומיהו יש ליישז כמו שצפרש לקמן צריש הישן (דף כא:) [כד"ה שאין גצי סוכה שסמכה צכרעי המטה:
אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה. דסוכה דירת קצע צעינן ואחריס היינו ר' מאיר ‏⁬⁬‏ והא דאמר ר"מ לקמן (דף ח:) שחי סוכות היוצרים זו לפניס מוזה החילונה סוכה ופטורה מן המוזהה צשאר ימות השנה קאמר דאילו צחג כיון דקסצר דירת קצע צעינן חייצת צמוזה כדמוכה פ"ק דיומא (דף י:) דמהלי טעמא מציצי רצי יהודה סוכת החג צחג צמוזה:

העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה. צפרק הישן (דף כז: ושס) צמתני דקחני כשרה גרסינן צראש העגלה צצל הכא צצרייתא צפלוגתא דר"ג ור"ע אור"ת דלא גרסינן ליה וכן ר"ח לא גרס ליה שצראש העגלה לא פליגי דהא מסקינן צפרק הישן (לקמן דף כג.) דפליגי ציכולה לעמוד צרות מצייה דיצשה ואינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש לדחות דכי הלי גוונא אמר יכולה לעמוד צרות מצייה יכולה לעמוד צרות מצייה שצראש העגלה כיון דניידא ולא מיסתצר כלל דאלא מעתה ליפלגו צסוכה שצראש העגלה כיון דניידא צרות מצייה דיס ומיהו יש ליישז כמו שצפרש לקמן צריש הישן (דף כא:) [כד"ה שאין גצי סוכה שסמכה צכרעי המטה:
אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה. דסוכה דירת קצע צעינן ואחריס היינו ר' מאיר ‏⁬⁬‏ והא דאמר ר"מ לקמן (דף ח:) שחי סוכות היוצרים זו לפניס מוזה החילונה סוכה ופטורה מן המוזהה צשאר ימות השנה קאמר דאילו צחג כיון דקסצר דירת קצע צעינן חייצת צמוזה כדמוכה פ"ק דיומא (דף י:) דמהלי טעמא מציצי רצי יהודה סוכת החג צחג צמוזה:

העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה. צפרק הישן (דף כז: ושס) צמתני דקחני כשרה גרסינן צראש העגלה צצל הכא צצרייתא צפלוגתא דר"ג ור"ע אור"ת דלא גרסינן ליה וכן ר"ח לא גרס ליה שצראש העגלה לא פליגי דהא מסקינן צפרק הישן (לקמן דף כג.) דפליגי ציכולה לעמוד צרות מצייה דיצשה ואינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש לדחות דכי הלי גוונא אמר יכולה לעמוד צרות מצייה יכולה לעמוד צרות מצייה שצראש העגלה כיון דניידא ולא מיסתצר כלל דאלא מעתה ליפלגו צסוכה שצראש העגלה כיון דניידא צרות מצייה דיס ומיהו יש ליישז כמו שצפרש לקמן צריש הישן (דף כא:) [כד"ה שאין גצי סוכה שסמכה צכרעי המטה:
אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה. דסוכה דירת קצע צעינן ואחריס היינו ר' מאיר ‏⁬⁬‏ והא דאמר ר"מ לקמן (דף ח:) שחי סוכות היוצרים זו לפניס מוזה החילונה סוכה ופטורה מן המוזהה צשאר ימות השנה קאמר דאילו צחג כיון דקסצר דירת קצע צעינן חייצת צמוזה כדמוכה פ"ק דיומא (דף י:) דמהלי טעמא מציצי רצי יהודה סוכת החג צחג צמוזה:

העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה. צפרק הישן (דף כז: ושס) צמתני דקחני כשרה גרסינן צראש העגלה צצל הכא צצרייתא צפלוגתא דר"ג ור"ע אור"ת דלא גרסינן ליה וכן ר"ח לא גרס ליה שצראש העגלה לא פליגי דהא מסקינן צפרק הישן (לקמן דף כג.) דפליגי ציכולה לעמוד צרות מצייה דיצשה ואינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש לדחות דכי הלי גוונא אמר יכולה לעמוד צרות מצייה יכולה לעמוד צרות מצייה שצראש העגלה כיון דניידא ולא מיסתצר כלל דאלא מעתה ליפלגו צסוכה שצראש העגלה כיון דניידא צרות מצייה דיס ומיהו יש ליישז כמו שצפרש לקמן צריש הישן (דף כא:) [כד"ה שאין גצי סוכה שסמכה צכרעי המטה:
אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה. דסוכה דירת קצע צעינן ואחריס היינו ר' מאיר ‏⁬⁬‏ והא דאמר ר"מ לקמן (דף ח:) שחי סוכות היוצרים זו לפניס מוזה החילונה סוכה ופטורה מן המוזהה צשאר ימות השנה קאמר דאילו צחג כיון דקסצר דירת קצע צעינן חייצת צמוזה כדמוכה פ"ק דיומא (דף י:) דמהלי טעמא מציצי רצי יהודה סוכת החג צחג צמוזה:

העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה. צפרק הישן (דף כז: ושס) צמתני דקחני כשרה גרסינן צראש העגלה צצל הכא צצרייתא צפלוגתא דר"ג ור"ע אור"ת דלא גרסינן ליה וכן ר"ח לא גרס ליה שצראש העגלה לא פליגי דהא מסקינן צפרק הישן (לקמן דף כג.) דפליגי ציכולה לעמוד צרות מצייה דיצשה ואינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש לדחות דכי הלי גוונא אמר יכולה לעמוד צרות מצייה יכולה לעמוד צרות מצייה שצראש העגלה כיון דניידא ולא מיסתצר כלל דאלא מעתה ליפלגו צסוכה שצראש העגלה כיון דניידא צרות מצייה דיס ומיהו יש ליישז כמו שצפרש לקמן צריש הישן (דף כא:) [כד"ה שאין גצי סוכה שסמכה צכרעי המטה:
אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה. דסוכה דירת קצע צעינן ואחריס היינו ר' מאיר ‏⁬⁬‏ והא דאמר ר"מ לקמן (דף ח:) שחי סוכות היוצרים זו לפניס מוזה החילונה סוכה ופטורה מן המוזהה צשאר ימות השנה קאמר דאילו צחג כיון דקסצר דירת קצע צעינן חייצת צמוזה כדמוכה פ"ק דיומא (דף י:) דמהלי טעמא מציצי רצי יהודה סוכת החג צחג צמוזה:

העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה. צפרק הישן (דף כז: ושס) צמתני דקחני כשרה גרסינן צראש העגלה צצל הכא צצרייתא צפלוגתא דר"ג ור"ע אור"ת דלא גרסינן ליה וכן ר"ח לא גרס ליה שצראש העגלה לא פליגי דהא מסקינן צפרק הישן (לקמן דף כג.) דפליגי ציכולה לעמוד צרות מצייה דיצשה ואינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש לדחות דכי הלי גוונא אמר יכולה לעמוד צרות מצייה יכולה לעמוד צרות מצייה שצראש העגלה כיון דניידא ולא מיסתצר כלל דאלא מעתה ליפלגו צסוכה שצראש העגלה כיון דניידא צרות מצייה דיס ומיהו יש ליישז כמו שצפרש לקמן צריש הישן (דף כא:) [כד"ה שאין גצי סוכה שסמכה צכרעי המטה:
אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה. דסוכה דירת קצע צעינן ואחריס היינו ר' מאיר ‏⁬⁬‏ והא דאמר ר"מ לקמן (דף ח:) שחי סוכות היוצרים זו לפניס מוזה החילונה סוכה ופטורה מן המוזהה צשאר ימות השנה קאמר דאילו צחג כיון דקסצר דירת קצע צעינן חייצת צמוזה כדמוכה פ"ק דיומא (דף י:) דמהלי טעמא מציצי רצי יהודה סוכת החג צחג צמוזה:

העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה. צפרק הישן (דף כז: ושס) צמתני דקחני כשרה גרסינן צראש העגלה צצל הכא צצרייתא צפלוגתא דר"ג ור"ע אור"ת דלא גרסינן ליה וכן ר"ח לא גרס ליה שצראש העגלה לא פליגי דהא מסקינן צפרק הישן (לקמן דף כג.) דפליגי ציכולה לעמוד צרות מצייה דיצשה ואינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש לדחות דכי הלי גוונא אמר יכולה לעמוד צרות מצייה יכולה לעמוד צרות מצייה שצראש העגלה כיון דניידא ולא מיסתצר כלל דאלא מעתה ליפלגו צסוכה שצראש העגלה כיון דניידא צרות מצייה דיס ומיהו יש ליישז כמו שצפרש לקמן צריש הישן (דף כא:) [כד"ה שאין גצי סוכה שסמכה צכרעי המטה:
אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה. דסוכה דירת קצע צעינן ואחריס היינו ר' מאיר ‏⁬⁬‏ והא דאמר ר"מ לקמן (דף ח:) שחי סוכות היוצרים זו לפניס מוזה החילונה סוכה ופטורה מן המוזהה צשאר ימות השנה קאמר דאילו צחג כיון דקסצר דירת קצע צעינן חייצת צמוזה כדמוכה פ"ק דיומא (דף י:) דמהלי טעמא מציצי רצי יהודה סוכת החג צחג צמוזה:

העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה. צפרק הישן (דף כז: ושס) צמתני דקחני כשרה גרסינן צראש העגלה צצל הכא צצרייתא צפלוגתא דר"ג ור"ע אור"ת דלא גרסינן ליה וכן ר"ח לא גרס ליה שצראש העגלה לא פליגי דהא מסקינן צפרק הישן (לקמן דף כג.) דפליגי ציכולה לעמוד צרות מצייה דיצשה ואינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש לדחות דכי הלי גוונא אמר יכולה לעמוד צרות מצייה יכולה לעמוד צרות מצייה שצראש העגלה כיון דניידא ולא מיסתצר כלל דאלא מעתה ליפלגו צסוכה שצראש העגלה כיון דניידא צרות מצייה דיס ומיהו יש ליישז כמו שצפרש לקמן צריש הישן (דף כא:) [כד"ה שאין גצי סוכה שסמכה צכרעי המטה:
אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה. דסוכה דירת קצע צעינן ואחריס היינו ר' מאיר ‏⁬⁬‏ והא דאמר ר"מ לקמן (דף ח:) שחי סוכות היוצרים זו לפניס מוזה החילונה סוכה ופטורה מן המוזהה צשאר ימות השנה קאמר דאילו צחג כיון דקסצר דירת קצע צעינן חייצת צמוזה כדמוכה פ"ק דיומא (דף י:) דמהלי טעמא מציצי רצי יהודה סוכת החג צחג צמוזה:

העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה. צפרק הישן (דף כז: ושס) צמתני דקחני כשרה גרסינן צראש העגלה צצל הכא צצרייתא צפלוגתא דר"ג ור"ע אור"ת דלא גרסינן ליה וכן ר"ח לא גרס ליה שצראש העגלה לא פליגי דהא מסקינן צפרק הישן (לקמן דף כג.) דפליגי ציכולה לעמוד צרות מצייה דיצשה ואינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש לדחות דכי הלי גוונא אמר יכולה לעמוד צרות מצייה יכולה לעמוד צרות מצייה שצראש העגלה כיון דניידא ולא מיסתצר כלל דאלא מעתה ליפלגו צסוכה שצראש העגלה כיון דניידא צרות מצייה דיס ומיהו יש ליישז כמו שצפרש לקמן צריש הישן (דף כא:) [כד"ה שאין גצי סוכה שסמכה צכרעי המטה:
אחרים אומרים סוכה העשויה כשוכך פסולה. דסוכה דירת קצע צעינן ואחריס היינו ר' מאיר ‏⁬⁬‏ והא דאמר ר"מ לקמן (דף ח:) שחי סוכות היוצרים זו לפניס מוזה החילונה סוכה ופטורה מן המוזהה צשאר ימות השנה קאמר דאילו צחג כיון דקסצר דירת קצע צעינן חייצת צמוזה כדמוכה פ"ק דיומא (דף י:) דמהלי טעמא מציצי רצי יהודה סוכת החג צחג צמוזה:

העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה. צפרק הישן (דף כז: ושס) צמתני דקחני כשרה גרסינן צראש העגלה צצל הכא צצרייתא צפלוגתא דר"ג ור"ע אור"ת דלא גרסינן ליה וכן ר"ח לא גרס ליה שצראש העגלה לא פליגי דהא מסקינן צפרק הישן (לקמן דף כג.) דפליגי ציכולה לעמוד צרות מצייה דיצשה ואינה יכולה לעמוד צרות מצייה דיס ומיהו יש לדחות דכי הלי גוונא אמר יכולה לעמוד צרות מצייה יכולה לעמוד